

**Pieteikuma publikācija saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību**

(2012/C 288/09)

Šī publikācija dod tiesības izteikt iebildumus pret pieteikumu atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 510/2006 <sup>(1)</sup> 7. pantam. Komisijai jāsaņem paziņojumi par iebildumiem sešu mēnešu laikā no šīs publikācijas dienas.

VIENOTS DOKUMENTS

**PADOMES REGULA (EK) Nr. 510/2006**

**“WALBECKER SPARGEL”**

**EK Nr.: DE-PGI-0005-0857-08.02.2011**

**AĢIN ( X ) ACVN ( )**

**1. Nosaukums:**

“Walbecker Spargel”

**2. Dalībvalsts vai trešā valsts:**

Vācija

**3. Lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta apraksts:**

**3.1. Produkta veids:**

1.6. grupa. Svaigi vai pārstrādāti augļi, dārzeņi un labība

**3.2. Produkta apraksts, uz kuru attiecas nosaukums (1):**

Svaigi baltie, zaļie vai violette spargēļi (*Asparagus officinalis*). Ēdamos dzinumus tirdzniecībā piedāvā mizotus vai nemizotus. “Walbecker Spargel” jeb Valbekas spargēļus audzē saskaņā ar labas lauksaimniecības prakses noteikumiem. Pārdot drīkst tikai spargēļus, kas nemizotā veidā atbilst vismaz UNECE standarta FFV04 (*Asparagus*) prasībām.

Etiolēto spargēļu dzinumam garums nepārsniedz 22 cm. Spargēļiem jābūt veselīgiem un nebojātiem. Tie nedrīkst būt puvuši vai bojāti, tiem jāsmaržo labi un jāizskatās svaigiem.

Valbekas spargēļus vienreizējus padara to smalkā šķiedra, intensīvā spargēļu garša, kas nedaudz atgādina riekstus, un maigie spargēļu dzinumi.

**3.3. Izejvielas (tikai pārstrādātiem produktiem):**

—

**3.4. Dzīvnieku barība (tikai dzīvnieku izcelsmes produktiem):**

—

**3.5. Īpaši ražošanas posmi, kas jāveic noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā:**

Valbekas spargēļu audzēšanai no iestādīšanas līdz ražas novākšanai jānotiek noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā.

Audzēšana sākas ar lietpratīgu augsnes sagatavošanu pirms stādīšanas. Vispirms nodrošina atbilstošu humusa saturu spargēļu augsnē (iestādā zaļmēslojumu, kompostu). Augsnes sagatavošana ilgst vienu gadu, turklāt augsne tiek uzarta 80 cm dziļumā, lai augi varētu dzīt dziļas saknes un optimāli attīstīties. Spargēļu stādīšana parasti notiek aprīļa vidū, agros pavasaros tā var sākties arī martā. Augsnes valnišus rūpīgi attīra no sakņu atliekām un nolasa akmeņus, lai šādi cieti svešķermeņi netraucētu spargēļu dzinumiem augt taisniem.

Pēc divu gadu augšanas trešajā gadā pirmo reizi tiek novākta spargēļu raža.

Ja spargēļus audzē zem melnbaltās plēves, rūpīgi jāraugās, lai intensīva saules starojuma laikā plēve tiktu laikus apgriezta no melnās uz balto pusi, tādējādi nepieļaujot kvalitātes pazemināšanos, proti, mīksta spargēļu galviņas.

<sup>(1)</sup> OV L 93, 31.3.2006., 12. lpp.

Sparģeļu laukos, no kuriem novāc ražu, slāpekļa mēslojumu drīkst dot tikai pēc ražas laika beigām. Apmēram 21 dienu pēc sparģeļu sezonas beigām tiek ņemti augsnes paraugi, lai varētu konstatēt, tieši kā augsnei trūkst, un pēc ražas novākšanas iestrādāt piemērotu slāpekļa mēslojumu. Lai veicinātu kvalitāti un augšanu, veic agrotehniskos pasākumus, piemēram, saudzīgu augsnes apstrādi un piemērotu mēslošanu, arī ar magnija un kālija mēslojumu.

### 3.6. *Īpaši noteikumi griešanai, rīvēšanai, iepakojšanai u. c.:*

#### Iepakojums

Katra iepakojuma saturam jābūt viendabīgam. Katrā iepakojumā drīkst būt tikai sparģeļi no atzītiem Valbekas sparģeļu audzēšanas reģioniem. Vienā iepakojuma vienībā esošajiem sparģeļiem jābūt vienādiem kvalitātes, krāsas un lieluma ziņā. Iepakojumā redzamajai sparģeļu daļai jāraksturo viss iepakojuma saturs.

Lai nodrošinātu Valbekas sparģeļu kvalitāti, tos strauji atdzesē. Ne ilgāk kā četras stundas pēc ražas novākšanas tie jāatdzesē akas ūdenī vai ūdenī ar ledu 1–12 °C temperatūrā. Tie iespējami drīz jālaiž pārdošanā. Sparģeļus nedrīkstētu uzglabāt ilgāk par trim dienām, un uzglabāšanai jānotiek dzesētavās 1–4 °C temperatūrā.

Ražotājam jānodrošina nepārtraukta aukstuma ķēde, kuru drīkst pārtraukt tikai uz īsu brīdi, lai sparģeļus iepakotu, ievietotu glabāšanā vai izņemtu no tās.

Sagatavošanas telpām, dzesētavām un, attiecīgā gadījumā, pārdošanas telpām jāatbilst higiēnas prasībām.

### 3.7. *Īpaši noteikumi marķēšanai:*

—

## 4. **Precīza ģeogrāfiskā apgabala definīcija:**

Valbekas sparģeļu audzēšanas apgabals atrodas Vācijas Ziemeļreinas-Vestfālenes federālās zemes ziemeļrietumos. Tas stiepjas gar Vācijas un Nīderlandes robežu. Apgabala rietumu robeža sakrīt ar valsts robežu. Ziemeļos no valsts robežas un autostrādes A 57 krustpunkta robeža iet austrumu virzienā gar autostrādi A 57. Autostrādes A 57 un valsts nozīmes ceļa B 9 krustpunktā robeža strauji pavēršas uz dienvidaustrumiem un gar B 9 iet līdz ceļu B 9 un B 58 krustpunktam. Tur audzēšanas apgabala robeža asi pagriežas dienvidrietumu virzienā, sekojot ceļam B 58. No B 58 un pavalsts nozīmes ceļa L 221 krustpunkta robeža tālāk iet gar ceļu L 221 līdz tā krustpunktam ar autostrādi A 61. Tad robeža virzās gar autostrādi A 61 līdz tās krustpunktam ar valsts robežu.

## 5. **Saikne ar ģeogrāfisko apgabalu:**

### 5.1. *Ģeogrāfiskā apgabala specifika:*

Audzēšanas apgabals ir daļa no Ziemeļreinas zemienes. Tajā valdošie klimatiskie apstākļi ir lieliski piemēroti sparģeļu audzēšanai. Tieši mēnešos, kas ir ļoti svarīgi sparģeļu augšanai, proti, martā, aprīlī, maijā un jūnijā, nokrišņu daudzums ir pietiekams un gaisa temperatūra mērena.

Audzēšanas apgabalam ir raksturīgas smilšainas, dienvidaustrumos arī mālainas augsnes un lesa augsnes. Tradicionāli sparģeļu audzēšanai tiek izvēlētas platības, kurās ir augsnes ar lielu smilts saturu. Smilts frakciju veido Māsas (*Maas*) un Nīrsas (*Niers*) kāpu smiltis. Augsnes struktūra starp Nīrsu un Māsu ir izveidojusies ledus laikmetā. Tai raksturīgas viegli smilšainas, gaisa un ūdens caurlaidīgas, minerālvielām bagātas augsnes ar nelielu lesa saturu, lielāku humusa saturu un optimālu kaļķa saturu. Zemnieki audzēšanas apgabalā šīs augsnes parasti uzskatīja par lielu trūkumu pretstatā tuvākās apkaimes, proti, Pontas (*Pont*), Nievkerkes (*Nieuwkerk*), Aldekerkes (*Aldekerk*) un Bērsdonkas (*Baersdonk*), auglīgajām augsnēm, kuras kopumā ir labāk piemērotas kultūraugu audzēšanai nekā augsnes noteiktajā ģeogrāfiskajā apgabalā. Taču ģeogrāfiskā apgabala augsnes ir ļoti piemērotas tieši sparģeļu audzēšanai.

### 5.2. *Produkta specifika:*

Valbekas sparģeļi, kurus drīkst tirgot tikai kā svaigus baltos, zaļos vai violetos sparģeļus, ir vienreizēji, jo tiem ir smalka šķiedra, intensīva sparģeļu garša, kas nedaudz atgādina riekstus, un maigi dzinumi. Vietējie audzētāji ir uzkrājuši īpašu zinātību sparģeļu audzēšanā, un pareiza augsnes sagatavošana un stādīšana, kā arī ražas novākšanas laika izvēle nodrošina to, ka Valbekas sparģeļu dzinumi ir īpaši skaisti, taisni un ar labu konsistenci. Seno tradīciju un sevišķi labo īpašību dēļ Valbekas sparģeļiem ir izcila reputācija, kas sniedzas tālu aiz audzēšanas apgabala robežām.

5.3. Saikne starp ģeogrāfisko apgabalu un produkta kvalitāti vai īpašībām (ACVN) vai produkta īpašo kvalitāti, reputāciju vai citām īpašībām (AĢIN):

Sparģeļu smalkā šķiedra, intensīvā garša, kas atgādina riekstus, un maigie un taisnie dzinumi veidojas Valbekas apgabala optimālo augsnes apstākļu un Ziemeļreinas zemienē valdošo klimatisko apstākļu ietekmē. Tieši sparģeļu audzēšanā vērojama cieša saikne starp produkta īpašībām un dabas apstākļiem. Sparģeļu garša 70 % apmērā ir atkarīga no augsnes īpašībām, 20 % apmērā no augsnes apstrādes un mēslošanas un tikai 10 % apmērā no sparģeļu šķirnes. Sparģeļu audzēšanai īpaši piemērotā kāpu smilts, kas bagātināta ar humusu, tieši martā, aprīlī, maijā un jūnijā ir gana mitra, jo nokrišņu daudzums ir pietiekams un gaisa temperatūra diezgan mērena. Otrkārt, labas lauksaimniecības prakses noteikumu ievērošana nodrošina produkta kvalitāti.

Vairāku paaudžu laikā uzkrātā zinātība sparģeļu audzēšanas jomā, jo īpaši attiecībā uz pareizo stādīšanas sākuma, ražas novākšanas sākuma un ražas novākšanas beigu laiku, pārsegplēves izmantošanas veidu un apmēru, augsnes vaļņa prasmīgo sagatavošanu un tā atbrīvošanu no sakņu kamoliem un akmeņiem un vajadzīgā mēslojuma noteikšanu, ņemot augsnes paraugus, ir Valbekas sparģeļu īpašās kvalitātes pamatu pamats.

Valbekas sparģeļiem ir izcila reputācija. Jurists un atvaļinātais majors Dr. Valters Kleins-Valbeks (*Walther Klein-Walbeck*) inflācijas laikos 1923. gadā uzsāka pirmos izmēģinājumus sparģeļu audzēšanā ap Valbekas pili. Viņa panākumi drīz vien rosināja vietējo lauksaimnieku interesi, jo smilšainajās augsnēs citu lauku ražas nebija pārlietu labas. 1927. gadā 33 Valbekas lauksaimnieki apņēmas 1928. gada pavasarī sākt sparģeļu audzēšanu. Pirmajā sezonā tika apstādīti 200 morgeni (50 ha) sparģeļu platību. 1929. gada 1. janvārī Dr. Valters Kleins-Valbeks kopā ar 55 Valbekas sparģeļu audzētājiem nodibināja pašreizējo pieteikuma iesniedzēju organizāciju, proti, Valbekas un tās apkaimes sparģeļu audzēšanas kooperatīvu (*Spargelbaugenossenschaft Walbeck und Umgegend e.G.*). Kopš tā laika šajā kooperatīvā apvienojušies lauksaimnieki audzē sparģeļus un tirgo tos ar nosaukumu "Walbecker Spargel". No 1932. līdz 1938. gadam kooperatīvs nogādāja uz izsolēm Štrēlenē (*Straelen*) 36 000 centneru sparģeļu, kas reiz nabagajam Valbekas ciematam ienesa peļņu 1,3 milj. reihsmarku apmērā (piez.: Vācijā centners ir 50 kg). 1936. gadā sparģeļu sezonā ciematu apmeklēja 40 000 sparģeļu cienītāju.

Otrā Pasaules kara laikā sparģeļu audzēšana apsīka. Pēc 1948. gada naudas reformas tā atsākās no jauna. Patlaban pieteikuma iesniedzējā kooperatīvā ir 50 biedru, kas sparģeļus audzē 80 ha platībā.

Dziesma "Walbecker Heimatlied", kuras autori ir Jakobs Šopmanns (*Jakob Schopmann*) (vārdi, 1935, publicēti laikraksta "Niederrheinische Landeszeitung" 1935. gada 5. jūlija numurā) un viņa dēls Helmut Šopmans (*Helmut Schopmann*) (mūzika, 1977), apliecina to, cik liela ir sparģeļu nozīme Valbekas ciemata un tā apkārtnes identitātes veidošanā:

"Kennst Du mein friedliches Walbeck nicht? (Vai zini Tu Valbeku mierpilno?)

Das Spargeldorf an der Grenze? (Un sparģeļu ciemu pie robežas?)

Dort schießt der Spargel in Sonnenlicht (Tur saulē sparģeļi saasno)

alljährlich im taufrischen Lenze. (Ik gadus spirtajā ziedonī.)"

Katru gadu divas dienas ilgajos sparģeļu svētkos tiek organizēts liels svētku gājiens, kura laikā apmeklētāji tiek iepazīstināti ar kārtējam gadam izraudzīto sparģeļu princesi, kas sēž izgreznotos ratos. Viņas uzdevums ir pārstāvēt sparģeļu ciematu Valbeku radio un televīzijā, gadatirgos un daudzos tautas svētkos Lejasreinas reģionā.

**Atsauce uz specifiskācijas publikāciju:**

(Regulas (EK) Nr. 510/2006 5. panta 7. punkts)

<http://register.dpma.de/DPMAREGISTER/geo/detail.pdfdownload/13251>